25/03/2024

Θεσπιών Παύλος: «Ο Χριστός φέρνει τις ανατροπές, που εμείς δεν μπορούμε» (ΒΙΝΤΕΟ)

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Συνεχίζονται οι ιερές πανηγύρεις στην Φθιωτική Εκκλησία, οι οποίες έχουν ξεκινήσει από την εορτή των Αγίων Θεοδώρων στην Αταλάντη, εν συνεχεία με την Σύναξη των Φθιωτών Αγίων, και από σήμερα με την διπλή μεγάλη Εορτή του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, όπου πανηγυρίζει ο Ιερός Μητροπολιτικός Ναός Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Λαμίας.

Στον Πολυαρχιερατικό Εσπερινό χοροστάτησε ο Θεοφιλέστατος **Επίσκοπος Θεσπιών κ. Παύλος,** συγχοροστατούντων του Θεοφιλεστάτου **Επισκόπου Σαλώνων κ. Ιγνατίου** και του οικείου Ποιμενάρχου, Σεβασμιωτάτου **Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Συμεών.**

Τους Αγίους Αρχιερείς προσεφώνησε καταλλήλως ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών, ενώ τον Θείο Λόγο κήρυξε ο χοροστατών Επίσκοπος Θεσπιών κ. Παύλος, ο οποίος μεταξύ άλλων σημείωσε:

«Εορτάζουμε δύο γεγονότα, τα οποία φαίνονται αδιανόητα. Υπήρξαν αδιανόητα μέσα στην ιστορία, αλλά με παράδοξο τρόπο έγιναν πραγματικότητα.

Το πρώτο είναι το θρησκευτικό γεγονός, το γεγονός ότι ο άνθρωπος ο χαμένος από την πρόνοια του Θεού, από την αγάπη Του, από την ευλογία Του, από την προστασία Του, με δική του υπαιτιότητα βρίσκεται να πορεύεται μακριά από τον Θεό, να χάνει αυτή την υπέροχη σκέπη της παρουσίας και της ευλογίας του Θεού και να μην έχει καμία δυνατότητα να επιστρέψει και πάλι στην προτέρα κατάσταση. Απεγδυμένος από όλη αυτή την ευλογία, γυμνός, αδύναμος, ασθενής, πορεύεται μέσα στους αιώνες κουβαλώντας όμως μέσα του έναν παράδοξο λόγο, έναν λόγο πουν μένει σαν παρακαταθήκη, για να ενισχύει την κάθε στιγμή. Και αυτός ο λόγος είναι το Πρωτευαγγέλιο, είναι αυτό που ταυτόχρονα με την τιμωρία γίνεται προσδοκία ευλογίας του Θεού.

Εξερχόμενος ο άνθρωπος εξαιτίας της δικιάς του ανυπακοής και της δικιάς του επιλογής από τον ευλογημένο τόπο της παρουσίας του Θεού από την Εδέμ της τρυφής λαμβάνει από τον Θεό την προσδοκία ότι θα γεννηθεί η Κεχαριτωμένη, θα γεννηθεί εκείνη, η οποία με έναν παράδοξο τρόπο θα φέρει το αδιανόητο στον κόσμο. Και ποιο είναι αυτό; Το γεγονός ότι θα νικήσει αυτόν, ο οποίος ήταν η αιτία της εξόδου του ανθρώπου από τον Παράδεισο. Θα γεννήσει αυτόν ο οποίος με παράδοξο τρόπο θα έρθει, αδιανόητα για μας τους ανθρώπους, για να κατορθώσει το μεγάλο χτύπημα στον διάβολο.

Και με αυτό το Πρωτευαγγέλιο πορεύεται ο άνθρωπος μέσα στους αιώνες μέχρι τη στιγμή που γεννιέται σε ένα μικρό χωριό της Παλαιστίνης, έξω από τον τόπο που θα περίμενε ότι θα έρθει ο Μεσσίας, έξω από τον τόπο που ήταν ο τόπος της παρουσίας του Θεού, στην Γαλιλαία των Εθνών, με έναν παράδοξο τρόπο, σε ένα φτωχό σπίτι έρχεται ο Μέγας Αρχάγγελος, η δύναμη του Θεού, για να συνομιλήσει με μια μικρή παιδούλα, η οποία σκύβει το κεφάλι, διερωτάται πώς είναι δυνατόν αυτή η απλή γυναίκα να συναντιέται με τον Μεγάλο Αρχάγγελο και μάλιστα συγκλονίζει η καρδιά της, γιατί δεν μπορεί να το χωρέσει. Πως είναι δυνατόν να γίνουν πραγματικότητα όλα αυτά τα αδιανόητα που της λέγει ο Αρχάγγελος! Πως είναι δυνατόν να γεννήσει τον Μεσσία, τον Λυτρωτή του κόσμου. Και αυτά τα ερωτήματα τα θέτει μέσα από την καρδιά της στον Αρχάγγελο, όχι για να

αμφισβητήσει το γεγονός αυτό καθαυτό, αλλά γιατί νιώθει τη μικρότητα της ύπαρξής της μπροστά στο μεγαλείο του Θεού, γιατί συγκλονίζεται από το γεγονός, ότι έρχεται να ανατραπεί η πορεία της ανθρώπινης ιστορίας και να ξαναεπιστρέψει στην πηγή από την οποία προήλθε το ανθρώπινο γένος, να επιστρέψει δηλαδή στον Παράδεισο διαμέσου της Υπεραγίας Θεοτόκου.

Και πλημμυρίζει η καρδιά της από αγάπη. Λέγει ο Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός σε μια αποστροφή του λόγου του ότι δεν είναι τόσο το γεγονός ότι η Παναγία υποδέχεται με τα σπλάχνα της, με την σάρκα της τον Θεό της, αλλά κυρίως τον υποδέχεται με την καρδιά της, τον δέχεται με την καρδιά της. Γιατί; Γιατί είναι η Κεχαριτωμένη. Προσέξτε αυτό το επίθετο. Δεν χαριτώνεται εκείνη τη στιγμή, αλλά έχει προηγηθεί αυτό σαν δωρεά του Θεού. Είναι η προεπιλεγμένη, είναι η ευλογημένη, είναι αυτή και η ίδια ετοίμασε τον εαυτό της, αλλά την είχε ετοιμάσει ήδη ο Θεός με έναν παράδοξο τρόπο, για να γεννήσει τον υιό Του εδώ στον κόσμο και να γίνει η αφορμή, ώστε όλοι εμείς να απολαμβάνουμε σήμερα τις δωρεές του Θεού, να απολαμβάνουμε το μεγαλύτερο παράδοξο. Να είμαστε παιδιά του Θεού, να βρισκόμαστε κάτω από τη σκέπη Του και την προστασία Του, απολαμβάνοντας τη συγχώρεση από το Θεό, να λαμβάνουμε την ευλογία Του που μας οδηγεί προς τη σωτηρία.

Αυτό είναι το πρώτο παράδοξο που εορτάζουμε σήμερα και αυτό το παράδοξο και το αδιανόητο θεραπεύεται μέσα στην ψυχή μας από το γεγονός μας ότι η Παναγία μας αγαπούσε τον Θεό με όλη της την καρδιά και δέχτηκε τον Υιό Του μέσα στα

σπλάχνα της πρώτα από όλα όμως μέσα στην καρδιά της και έπραξε και ένα άλλο η Παναγία μας. Μέσα στην καρδιά της λέγει ο δικός σας προστάτης, ο Άγιος Λουκάς ο Ευαγγελιστής, «πάντοτε φύλαττε η Παναγία τα λόγια του Κυρίου». Δεν τα άκουγε μονάχα, αλλά τα φύλαγε σαν ιερά παρακαταθήκη και έτσι έγινε η κιβωτός της νέας διαθήκης η Παναγία μας. Ήταν αυτή που κρατούσε τα λόγια του Θεού. Τα κρατούσε σαν παρακαταθήκη, για να ενισχύσει τους Αποστόλους, όταν ερχόταν οι προβληματισμοί του κόσμου αυτού, για να θεραπεύσει τις διχόνοιες, για να ενδυναμώσει τους ιεραποστόλους, για να δώσει παρηγορία στους ασθενούντας και στους δοκιμαζόμενους όλων των εποχών, για να γίνει η Γοργοϋπήκοος, η οποία ξέρει να μεταφέρει και τις δικές μας προσευχές στο Θεό. Για αυτό ακριβώς και ο Άγγελος εκείνη την ημέρα την αποκάλεσε Κεχαριτωμένη, γιατί η Χάρη από τον Θεό ήταν προ των αιώνων και είναι και μετά τους αιώνες, γιατί η Παναγία μας αξιώθηκε να γίνει η Πλατυτέρα των Ουρανών και η δικιά μας κι μητέρα. Εορτάζουμε σήμερα αυτό το γεγονός ότι το αδιανόητο για εμάς τους ανθρώπους γίνεται πραγματικότητα με την παρέμβαση του Θεού, αλλά και τη συνεργία του ανθρώπου.

Και συμβαίνει και ένα δεύτερο παράδοξο και αδιανόητο το γεγονός ότι συμβαίνει ένας αδύναμος λαός, ένας λαός, ο οποίος ζει για εκατοντάδες χρόνια μέσα σε μια φρικτή δοκιμασία, ένας λαός, ο οποίος βιώνει το σκοτάδι να ανασταίνεται κάποια στιγμή, να υψώνει την καρδιά του προς τον ουρανό και να λαμβάνει δύναμη και μη έχοντας τίποτα, καμία ενίσχυση, καμιά ενδυνάμωση γήινη, χωρική, ανθρώπινη να κατορθώνει το ακατόρθωτο. Να ανασταίνεται, να επαναστατεί και να ιδρύει ξανά το κράτος του, ελεύθερο, για να τιμήσει την Υπεραγία Θεοτόκο και τον Θεό, ο οποίος τα αδιανόητα τα κάνει πραγματικότητα.

Εορτάζουμε σήμερα μαζί με τον Ευαγγελισμό της Υπεραγίας Θεοτόκου εδώ στο κέντρο της Επαναστάσεως, στην ευλογημένη Ρούμελη, η οποία ξέρει να γεννάει ήρωες, μάρτυρες και αγίους της πίστεως και της πατρίδας μας, εορτάζουμε την Εθνική Παλιγγενεσία, την εορτάζουμε για να κρατήσουμε μέσα στη μνήμη μας το γεγονός, ότι οι πατέρες μας ήξεραν να αγωνίζονται και να κάνουν τα αδύνατα δυνατά. Ήξεραν να βάζουν την πίστη, η οποία ενισχύει και ενδυναμώνει. Ήξεραν να βάζουν το Χριστό μπροστά ξέροντας ότι ο Χριστός φέρνει τις ανατροπές που εμείς δεν μπορούμε να φανταστούμε και οι δυνατοί χάθηκαν και οι αδύναμοι έγιναν δυνατοί. Αυτό δεν πρέπει να το ξεχνούμε ποτέ και παράλληλα εσείς οι Ρουμελιώτες θα πρέπει να νιώθετε υπερήφανοι, να χαίρεται η καρδιά σας, γιατί εξαιτίας εκείνων των υπέροχων ηρώων σήμερα είμαστε ελεύθεροι και αυτή την ελευθερία μας θα πρέπει να την τιμήσουμε πραγματικά όπως την τίμησαν οι άγιοι μάρτυρες της πίστεως και της πατρίδας μας. Να την τιμήσουμε με την προσωπικότητά μας. Να ξέρουμε ότι δεν πρέπει να έχουμε ηττοπάθεια στη ζωή

μας αλλά να έχουμε δύναμη, όπως είχαν εκείνοι, να έχουμε ελπίδα. Τι να έχουμε δηλαδή;

Πάνω από όλα πίστη. Κι εσείς οι κάτοικοι της Ρούμελης εδώ πέρα που δίνετε δύναμη και κουράγιο σε όλους τους Έλληνες έχοντας μπροστάρη τον υπέροχο, τον δυνατό, τον πνευματικό σας πατέρα τον Μητροπολίτη σας, θα προχωράτε μπροστά».

Ακολούθως οι Άγιοι Αρχιερείς μετέβησαν στην **Χριστιανική Εστία Λαμίας** και παρακολούθησαν την επιτυχημένη εκδήλωση, την οποία παρουσίασαν τα παιδιά της Χριστιανικής Εστίας Λαμίας αφιερωμένη στην Επανάσταση του 1821 με θέμα: «Άγια μέρα ξημερώνει».

Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου